

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Corte suprema di cassazione (Włochy) w dniu 8 kwietnia 2021 r. – Ministero dell’Interno, Dipartimento per le Libertà civili e l’Immigrazione – Unità di Dublino / CZA

(Sprawa C-228/21)

(2021/C 217/41)

Język postępowania: włoski

Sąd odsyłający

Corte suprema di cassazione

Strony w postępowaniu głównym

Wnoszący odwołanie: Ministero dell’Interno, Dipartimento per le Libertà civili e l’Immigrazione – Unità di Dublino

Druga strona postępowania: CZA

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art. 4 rozporządzenia należy interpretować w ten sposób, że w ramach odwołania wniesionego na podstawie art. 27 rozporządzenia (UE) nr 604/2013⁽¹⁾ od decyzji o przekazaniu, wydanej przez państwo członkowskie zgodnie z mechanizmem przewidzianym w art. 26 rozporządzenia i na podstawie obowiązku wtórnego przejęcia ustanowionego w art. 18 ust. 1 lit. b) tego rozporządzenia, można podnieść samą okoliczność, że ulotka informacyjna, o której mowa w art. 4 ust. 2 rozporządzenia, nie została dostarczona przez państwo, które wydało decyzję o przekazaniu?
- 2) Czy art. 27 rozporządzenia w związku z motywami 18 i 19 oraz art. 4 tego rozporządzenia należy interpretować w ten sposób, że w przypadku stwierdzenia naruszenia obowiązków określonych w art. 4 skuteczny środek zaskarżenia wymaga wydania przez sąd orzeczenia stwierdzającego nieważność decyzji o przekazaniu?
- 3) W przypadku udzielenia na pytanie drugie odpowiedzi przeczącej, czy art. 27 rozporządzenia w związku z motywami 18 i 19 oraz art. 4 tego rozporządzenia należy interpretować w ten sposób, że w przypadku stwierdzenia naruszenia obowiązków określonych w art. 4 skuteczny środek zaskarżenia wymaga, aby sąd zbadał znaczenie tego naruszenia w świetle okoliczności podnoszonych przez wnoszącego odwołanie, i pozwala na utrzymanie w mocy decyzji o przekazaniu w każdym przypadku, gdy nie ma powodów do wydania decyzji o przekazaniu o innej treści?

⁽¹⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 604/2013 z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie ustanowienia kryteriów i mechanizmów ustalania państwa członkowskiego odpowiedzialnego za rozpatrzenie wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej złożonego w jednym z państw członkowskich przez obywatela państwa trzeciego lub bezpaństwowca (Dz.U. 2013, L 180, s. 31).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez cour d’appel de Bruxelles (Belgia) w dniu 9 kwietnia 2021 r. – Port de Bruxelles / Infrabel SA i Région de Bruxelles-Capitale / Infrabel SA

(Sprawa C-229/21)

(2021/C 217/42)

Język postępowania: francuski

Sąd odsyłający

Cour d’appel de Bruxelles

Strony w postępowaniu głównym

Wnoszący apelację: Port de Bruxelles, Région de Bruxelles-Capitale

Druga strona postępowania: Infrabel SA

Pozostałe strony postępowania: Région de Bruxelles-Capitale, Port de Bruxelles, Lineas SA

Pytanie prejudycjalne

Czy w przypadku, gdy port śródlądowy, który należy do sieci bazowej, jest już połączony z drogami i siecią kolejową, art. 15 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1315/2013 z dnia 11 grudnia 2013 r. w sprawie unijnych wytycznych dotyczących rozwoju transeuropejskiej sieci transportowej i uchylającego decyzję 661/2010/UE⁽¹⁾, rozpatrywany samodzielnie lub w związku z innymi przepisami tego rozporządzenia, nakłada obowiązek zachowania i utrzymywania tych dwóch połączeń, czy też powstrzymania się od usunięcia jednego z nich, choćby w wyniku braku jego utrzymywania?

⁽¹⁾ Dz.U. 2013, L 348, s. 1.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Vrhovno sodišče Republike Slovenije (Słowenia) w dniu 12 kwietnia 2021 r. – RAIFFEISEN LEASING, trgovina in leasing d. o. o. / Republika Slovenija

(Sprawa C-235/21)

(2021/C 217/43)

Język postępowania: słoweński

Sąd odsyłający

Vrhovno sodišče Republike Slovenije

Strony

Wnosząca skargę kasacyjną: RAIFFEISEN LEASING, trgovina in leasing d. o. o.

Druga strona postępowania: Republika Slovenija

Pytania prejudycjalne

1. Czy umowa na piśmie może zostać uznana za fakturę w rozumieniu art. 203 dyrektywy VAT⁽¹⁾ tylko wtedy, gdy zawiera wszystkie informacje wymagane dla faktury zgodnie z rozdziałem 3 („Fakturowanie”) dyrektywy VAT?

lub w przypadku odpowiedzi przeczącej,

2. Jakie są wymogi lub okoliczności, w oparciu o które, w każdym przypadku, umowa na piśmie może zostać uznana (także) za fakturę powodująca powstanie obowiązku zapłaty VAT zgodnie z art. 203 dyrektywy VAT?

lub, w szczególności,

3. Czy umowa na piśmie, zawarta przez dwóch podatników VAT i której przedmiotem jest dostawa towarów lub świadczenie usług, może być uznana za fakturę w rozumieniu art. 203 dyrektywy VAT, jeśli z umowy tej wynika wyraźna i obiektywnie rozpoznawalna wola sprzedawcy lub usługodawcy, jako umawiającej się strony, do wystawienia faktury dotyczącej określonej transakcji, która może spowodować u nabywcy uzasadnione przekonanie, że może na jej podstawie odliczyć naliczony VAT?

⁽¹⁾ Dyrektywa 2006/112/WE Rady z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej (Dz.U. 2006, L 347, s. 1).